

64674

1924

Ен. 2

СКИ УРОЦИ

от 5 ноември до 28 Юний 1924 година.

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДЕПОЗИТНИ

924 г. № 4243

НАР. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДУБЛИКАТ

БОЖИЕТО ДЕЛО, ПОДРЪЖКАТА
И РАЗВИТИЕТО МУ.

Пров. 1957 г.

„Изясняването на твоето
слово просвещава, вразумява
простите“.

Пс. 119, 130.

Дарбите на 28 Юний (13 сжбота) сж
определени за Япония и Корея.

АДВЕНТСКО КНИГОИЗДАТЕЛСТВО

София, ул. Цар Крум № 9.

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

ОТ 5 АПРИЛ ДО 28 ЮНИЙ

1 Урок — 5 Април

Божията любов към човека

Вж. 1-и

1. Що ни казва писанието за Божия характер?
1. Иоан 4, 16; Изх. 34, 5-7
2. Защо любим Бога? 1. Иоан 4, 19
3. Как изразява Бог любовта си? Ерем. 31, 3
29, 11; Прит. 5, 21. По всякакакъв начин той се опита да ошастливи човеците. Виж „Пътя към Христа.“
Страница 8. 9.
4. По чий образ бе създаден човек? Бит. 1, 26-28
5. Какъв дом получи той? Бит. 2, 8-9; Ис. 115, 16
Забележка 1
6. Какво особено качество му предаде Бог? Свободен избор. Бит. 2, 16; Втор. 30, 19. 20. (Всеки е ковач на своето щастие.) *Забележка 2.*
7. Какви мерки взима Бог за в случай че човек съгреша? 2. Тим. 1, 9.
8. Каква опитност трибване човек да направи преди да можеше Бог да му даде безсмъртие? Бит. 2, 16, 17; 2. Летов. 29, 17. *Забележка 3.*
9. Какво последва непосредствено неиздържанието на изпита на Адамовия характер? Бит. 3, 17-19, 22. 24.
10. Какви страшни последствия за човечеството има Адамовото падане? Рим 5, 12.
11. Що направи Бог в любовта си за изгубения човешки род? Иоан 3, 16; Ис. 52 3.
12. От кога влезе в действие жертвата на Спасителя за човечеството? Кога им се извести спасението? Бит. 2, 17; 3, 15.

13. Що е включено в спасението? Лука 19 10; Еф. 1, 13. 14.

14. Кой победи човека и отне по-рапшното му притежание? Рим. 6, 16; Лука 4, 5 - 7.

15. В какво показа Исус любовта си чрез високата цена която заплати за да изкупи човека и изгубения негов дом? 1 Кор. 6, 19. 20; 1 Петр. 1, 18. 19.

16. Беше ли той като втори Адам подобен на човеците? Рим 8, 32; Евр. 2, 17; 4, 15 Забележка 4

17. Кой благодатен Божий дар води църквата и света? 1 Петр, 4, 8; 1 Кор. 13, 4 - 8; Иоан 13, 35. Забележка 5.

Забележки

„Хубавата земя, както тя излезе от ръката на Създателя, не посеше никакъв знак на упадък или сянка на проклятие“. „Пътя към Христа“ стр. 7. 8. Ние ще можем да разберем хубостта на Едем само след като земята се очисти от всяко проклятие.

2. Господ даде на човека разум и свобода, да избере доброто или злото, щастието или нещастieto. Иначе послушанието на човека не би било доброволно, не би имало място за развитие на неговата личности. Сатана би могъл да обвинява Бога в произвол.

3. Послушанието на човека трябваше да бъде изпробвано. Послушание спрямо Божията заповед беше негово жизнено условие. Цялно, трайно послушание е условието за вечното щастие.

4. „Мнозина твърдят, че възможно бе за Христа да впадне в изкушението, В такъв случай той не би могъл да заеме Адамовото място, нито би могъл да спечели победата, която изгуби Адам. Ако ние в какво и да е отношение би трябвало да водим една по трудна борба от Исусовата той в такъв случай не би бил в състояние да ни помогне. Обаче нашият Спасител прие човешка природа с всичките и склонности, дори и възможността да се покори на изкушението“. Е. Г. В.

5. Всички които вярват истината са Божии чада; той ги възпитава. Те имат един Бог, един Спасител и

един Дух, Христовият Дух който ги съединява. Затова трябва те да се любят помежду си.

2 Урок — 12 Април

Собственикът и домакинят.

Въпроси.

1. Кой е собственикът на света? Пс. 24, 1.
2. Какво заключава това владение? 1 Кор. 6, 19. 20; Пс. 50, 10-12. Агей 2, 8.
3. По кой начин се помъчи Бог да разясни на Фараона, че той е претежателя на земята. Изх. 9, 29.
4. Що казва писанието за притежанието на човека? 1. Тим. 6, 7.
5. С какви думи призна Давид Господа като собственик на цялото имущество на Израила? Летоу 29, 14.
6. Как трябваше прародителите да признават Божието право на собственост? Бит. 2, 16. 17. Забел. 1.
7. Кое положение спрямо по-раншното си притежание заема човек от времето на Адамовото падане? 1. Петр. 4, 9. 10.
8. Що се изисква от домакиня? 1 Кор. 4, 2. Заб. 2.
9. Коя притча ни учи, че великият Бог ще иска точна сметка от домакиня за всички поверени нему способности и сили? Лука 16, 1, 2.
10. Защо няма право човек да се хвали с имуществото си? Втор. 8, 17. 18.
11. Коя притча напомня нашата лична отговорност. Мат. 25, 14-30.
12. Каква похвала ще изкаже Господ на верния слуга? Мат. 25, 21.
13. Коя опитност на Спасителя ни учи, че Сатана твърди да бъде законният притежател на този свят? Лука 4, 5-7.
14. Какъв ще бъде жребият на неверния слуга? Мат. 25, 30.
15. По кой принцип трябва Господният домакин да служи на други? 1. Петр. 4, 10; 2. Кор. 8, 12-14.

16. Кои благословения очакват верния Исус Христов домакин? Втор. 23, 2. 6. 8.

17. Кои ценни обещания са дадени на тия, които са верни Божии домакини? 2. Кор. 9, 8—11. Заб. 4

Забележки

1. От всичко Бог задържа своето право на собственост само над едно дърво то беше и пробния камък за послушанието на човека. От верността и неверността на човека спрямо този божествен принцип на право собственост зависеше благото или окаянството на човечеството. Затова Бог опита пхрвите человери в този принцип на световладението си.

2. Един домакин носи отговорността за собствеността на другиго. Христовия домакин е отговорен в съдния ден за различните нему дадени дарби или благословения. Бог благославя човека по различни начини, за да бъде благословение за други. Бит 12, 2. Често Бог отнема благословенията си, понеже човек не ги използва според волята на този, който ги дава.

3. „Всеки християнин е Божий домакин, комуто са поверени Божиите блага. . . . Един домакин гледа на себе си като едно със своя господар. Той взема на себе си отговорността за един имот и трябва вместо господаря си да постъпва тъй, както господарят му би правил, ако нямаше домакин. Положението, което господарят е поверил на домакина си е твърде високо“ „Свидетелства“

3 Урок — 19 Април

Божии възпоменания и наредби

Вжпроси

1. Какво възпоменание учреди Господ за чест на творческото си дело? Изх. 20, 8 - 11.

2. Каква наредба остави Христос за спомен на смъртта си? 1. Кор. 11, 23 - 26.

3. Какъв спомен остави той за своето погребение и възкресение? Рим. 6, 4 5.

4. Какво заповяда на църквата в спомен на сми-

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ШУМЕН

рението си и готовността си да служи? Иоан 13; 12 - 15. Лука 22, 27.

5. Коя наредба ни напомнюва Божието право на собственост и човеческото домакинство? Лев. 27, 30. Евр. 7, 1. 5. 7 - 9.

6. При кой случай се споменува за пръв път плащането на десетък? Бит. 14, 14 - 20. Забележка 1.

7. Какво обеща Яков в Бет-Ел? Бит. 28—19, 2. Забележка 3,

8. Какво голямо духовно благословение се обещава на тези, които дават верно на Бога неговото? Мал. 3, 10. Забележка 3.

9. Какво обещание за земно благословение се дава? ст. 6 - 12.

10. В какъв смисъл ставаме ние Божии съработници когато му възвръщаме десетъка. Чис. 18, 21. 26 1. Кор. 3, 9.

Забележки

1. „Десетъчния принцип е още преди Мойсея. Бог изискваше от човечите дарби за богослужебни цели преди още той да бе дал на Мойсея една определена наредба по това, дори още от Адама. Те трябваше да следват Божиите изисквания и чрез дарби да показват как ценят неговите благословения. Това се предаваше от поколение на поколение и се упражняваше и от Авраама, който даде десетък на Мелхиседека, свещеника на всевишния Бог.“ „Свидетелства“

„Що се отнася до желаната вноска, Бог е определил една десета от прихода. Това е оставено на съвестта и щедростта на човека. Господ каза: Аз ви давам девет десети, за себе си искам една десета, това е мое. Ако човечите задържат и тази десета част, крадат Бога.“ Е. Г. В.

„Докато Божиите чада са следвали добросъвестно неговия план за даването, радвали се на трайното и постоянно изпълнение на обещанието. . . . А когато са крадели Бога в десетъците и дарбите, всякога са се уверявали, че не само него, но и себе си крадели; за-

щото той ограничава благословенията си за тях, както те ограничаваха дарбите си за него.

2. Яков бе благодарен Господу за скъпоценното му обещание и според обичая издига един паметник. Той не искаше да слага никакви условия, защото Бог му бе вече обещал щастие. Той чувствуваше, че Бог изискваше особено доказателство на неговата благодарност. В тази смисъл трябва и християнина вземайки във внимание Божиите благословения да се запита: „Как да въздам Господу?“

3. Даването на християнина почива на принципа на признателна любов. Наредбата за десетъка трябва да научи човека на истината, че Бог е извора на всяко благословение и че за дарбите на своята промисъл заслужава признателността на човека. Бог е собственика на техните стада и полета, той дава дъжд за сеене и слънце за жетва, и всичко що те имат е негово творение. Той ги е поставил за свои домакини.

4 Урок - 26 Април

Десетъка — един пробен камък

Вжпроси

1. Кой определи десетъка за прехрана на тези, които вършеха богослужението? Чис. 18, 21, 26.

2. Какви мерки е взимал Господ за служителите си в наше време? 1. Кор. 9, 13. 14. Забележка 1.

3. Що изисква Господ от тези които получават десетъка? Чис. 18, 26. 27.

4. Исква ли Господ сметка от своите вестители за техния начин на работене следов. и за употреблението на паричните си средства? Евр. 13, 17; Езек. 33, 6-9

5. На кого трябва да бъде проповедникът пример или образец? 1 Тим. 4, 12.

6. Коя поръчка се дава на проповедника в Исусовите думи към Петра? Иоан 21, 15-17.

7. Каква отговорност лежи върху презвитерите? Деян. 20, 28.

8. Каква награда очаква верните водители на стадото? 1. Петр. 5, 1-4.

9. Какво страшно обвинение се изрече над древните пастири? Езек. 34, 2-4. Забележка 2.

10. С какви думи потвърди Исус даването на десетък? Мат. 23, 23. Забележка 3.

11. Коя заповед по десетъка се дава на проповедниците? Евр. 7, 5. 8.

12. Какви отговорности и длъжности ще бъдат понесени от служителите на Господа, които се поддържат от десетъци 1. Петр; 5, 1-4; 2. Кор. 5. 20. Забележка 4.

13. Що можем да научим за нашето даване десетък от факта, че врага на човеците се опита в Едем чрез ядене от забраненото дърво да оспори и презре Божието право на собственост? 2 Кор. 11, 3. 4. 7. 8; 12, 13. Забележка 5.

14. Каква вест трябва да известят Божиите слуги на един умирающ свят? Мат. 28, 18 — 20.

15. Каква важна задача им е възложена? 2. Тим. 4, 1. 2.

Забележки

1. Какви важни въпроси слага апостолът в 1. Кор. 9, 7-11! И на тях той търси отговор при служителите на храма. Както те, така според Божиата наредба и служителите на евангелието се поддържат от десетъците. Христос узакони десетъка за поддръжка на неговите вестители.

2. Истинския пастир не само ще храни овцете и агнетата с божествена храна, но той ще помага на хромите и слабите от стадото и ще търси заблудените. Той ще бъде неуморим и себеотрицателен и пример на стадото. Той не ще тегли десетъци от Божиата каса, без да е доказал правото си над тях с многото спечелени скъпоценни души за Христа. 1. Кор. 9, 1. 2.

Ленивите, дирещи удобства и безплодни пастири очаква страшна съдба; кръвта на скъпи души ще бъде предирена от тях. Езек. 33, 6.

3. Фарисеите бяха твърде точни в даването десетък, нехаеха обаче да упражняват добродетелите милост, правда и вяра. Исус вменява и двете тия неща, даване десетък и упражняване споменатите добродетели като нравствено задължение: Това трябваше да се прави също и онова

4. Положението и длъжностите на проповедническата служба включават най-тежките отговорности и показват какво доверие подарява Христос на служителите си, които работят под негово ръководство. Ако ние задържим десетъка, не само крадем Бога, но и лишаваме загиващото човечество от веста на живота.

5. Апостола признава, че се е отнесал неправедно с коринтската църква, понеже не им явил длъжността им да подкрепят Божиите слуги и да признават Божието право на собственост и ги моли за прошка.

Ако ние сме верни в даването десетък, с това признаваме и свидетелствуваме, че всичко принадлежи Богу.

5 Урок — 3 Май

Човешното сърце е лъжливо и алчно

Въпроси

1. Как характеризира писанието себелюбието и алчността на естественото сърце? Рим. 8, 7; Езек. 33, 31

2. Може ли човек да познава себе си? Ерем. 17. 9. 10.

3. Що прави алчния човек? Пс. 10, 3.

4. С кои заедно са споменати и алчните (сребролюбите, лихоимците)? Где не могат да влязат те? 1 Кор. 6, 9. 10.

5. Где има алчността началото си? Ис. 14, 12-14. Забележка 1.

6. Защо се мъчи Сатана да хвърли семето на сребролюбieto в сърцата на тези, които иска да погуби? Мат. 13, 22. Забележка 2.

7. Какво предупреждение за греха на алчността дава Исус? Лука 12, 15. Забележка 3.

8. Що се казва за тези, които искат да се обогатяват? 1. Тим. 6, 9. 10.

9. Какъв край ще имат тези, които по неправоен начин събират богатства? Ерем. 17, 11.

10. Що трябва да прави Божият човек вместо със света да гони богатства? 1. Тим. 6. 11. 12.

11. Какви човеци може да употреби Бог като верни домакини и надзиратели (презвитери) над делото си? Изх. 18, 21.

Забележки

1. „Греха води началото си от този, който след Христа бе най-вече почитан от Бога и който по сила и чест надминаваше небесните обитатели. . . Вместо да се труди да засили привързаността и верността на всички създания към Бога, стремежа му бе да спечели за себе си тяхната служба и тяхното уважение. „Е. Г. В.“

2. Заповедта „Не пожелавай“ е насочена срещу положението на сърцето, което предшествува външното престъпване на закона. Десетата заповед, ако се пази е щит срещу престъпването на другите, щит срещу греха въобще.

3. Намерението на Сатана да върже сърцето на Божиите чада към имуществата им се твърде изяснява със следната мисъл: „(Сатана каза на ангелите си:) Ние трябва да задържим всички средства, над които можем да спечелим власта. Колкото по-вече средства посветяват Христовите последователи на неговото дело, толкова по-вече ще поврждат нашето царство, като ще вземат поданиците ни. . . , Завладейте ако можете паричните случаи и доведете проповедниците им в сиромашия. Това ще отслаби духа им и усърдието им. Направете любовта към земни съкровища главната характерна черта. И ако някои действително дават напразно ги алчни за да дават оскъдно“. „Опитности и видения“.

6 Урок — 10 Май

Реформация и подновяване.

Вжпроси

1. Кого оставиха израилтяните в Еремиево време? Ерем. 18, 15.
2. Где трябваше да се върне Господният народ? Що правят тия, които се отказват да сторят това? Ерем. 6, 16, 19.
3. Кой велик паметник презира човечеството от дълго време? Как са наречени тези, които го почитат? Исаия 58, 12, 13.
4. Какво голямо благословение е обещано на тези, които участвуват на тази реформа? ст. 14; 56, 1, 2.
5. Що се казва за тези, които се опялчават против тази реформа? Езек. 22, 26, 28, 30
6. Каква друга наредба бе пренебрегната? За каква реформация вика Малахия? Мал. 3, 7, 8.
7. Какво благословение е обещано на тези които участвуват на тази реформация? ст. 10, 11.
8. Що се казва за тези, които се отказват да дават десятък Богу? ст. 9. Право ли е това? Прит. 26, 2. Забележка 1.
9. Как се изпълни това у Израил? Агей 1, 5-11.
10. Защо мрази дявола особено съботата и десятъчната наредба? — Съботата и десятъка са свети, Божия собственост, и всякога ни напомнят на Твореца, комуто принадлежи всичко и на Спасителя който ни е скъпо изкупил.
11. Какъв е Господния план с десятъка? Неем. 13, 10-13; Мал. 3, 10. Забележка 2.
12. Какво предупреждение дава писанието относно намерението на Сатана да се втурне против тези, които се опитат да подновят тези паметници на Божията любов? Откр. 12, 17. Забележка 3.

Забележки

1. Вложено е в Божия закон, че надарените с ум Божии създания, могат да бъдат и да останат щас-

тливи, само ако са в хармония с принципите на Божието световладение. Тъй че клетвата, която достига человете следствие на непослушанието, не е произвол от Божия страна.

2. Христос определи десетъжка за подкрепа на своята вест. В Израил имаше чловеци определени „върху стаите за скровищата“, касиери, за събиране и разпределение на десетъжците и дарбите. Неем. 12, 44. Така и в нашето дело: всички на време предават десетъжците си на църковния касиер, който ги изпраща на полския касиер. Полето чрез един сметен съвет разпределя десетъжците между отделните работници в делото.

3. Нападенията на Сатана и Божиите реформации са се отнасяли всякога до съблюдаването на божествените събота и десетъжк. Така бе по времето на Мойсея във Неемиево време (Неем. 13, 15-19; 5, 10-14) а също и в последно време, когато не се съблюдава пазенето на съботата и даването на десетъжка Ис. 56. 1. 2; 58, 12. 13. Откр. 12; 17, 14, 6-12; Мал. 3, 6-12. Чрез тези възвишени постановления ние почитаме Създателя и великия Изкупител, тъкмо затова Сатана се бори против тях.

7 Урок — 17 Май

Нашето наследство — Христово наследство

Вжпроси

1. Какво уверение имат светиите относно наследството си на новата земя? Мат. 5, 5; Дан. 7, 27.

2. Кому се дадоха същите обещания? Бит. 13, 14. 15; Гал. 3, 29.

3. Коя случка показва, че Авраам като домакин над Божията собственост бе верен в даването десетъжк? Евр. 7, 1. 2.

4. Получи ли Авраам обещаното наследство през живота си? Деян. 7, 2-5; Евр. 11, 8-10.

5. Защо не получиха наследството праотците, на които бе дадено обещанието? Евр. 11, 39. 40.

6 Кое наследство отговаряще на голямата цена, ко-

ято заплати, ще получи Христос? Втор. 32, 9; Ис. 19, 25; Ефес. 1, 18. Забележка 1.

7. Как се описва грешния човек? Ис 1, 4-6; Рим. 1, 28-32. Какъв бе той в началото и какъв ще стане чрез изкуплението? Бит. 5, 1; Ис. 8,6; Евр. 2, 7-9

8. Какво ще стори евангелието за грешника, който приеме Христа? Рим. 6, 20-22.

9. От къде виждаме, че този нов живот трябва да бъде живян тук в този свят на грях? Кол. 1, 20-22

10. Как е възможно да се води такъв безукоризнен живот? Гал. 2, 20; Юда 24.

11. Що ни показва, че този нравствен Христов образ трябва напълно да бъде възстановен в тези, които се приготвяват да го срещнат при идването му? 1. Иоан 3, 1-3.

12. В кое дело ще работят заедно с Христа тези, които са готови да срещнат Избавителя си в мир и с радост? Какво място заема деелтжа в това дело Мат. 24 14.

13. Що се казва за тези, които участвуват на това дело? Откр. 14, 12-15.

14. Кой текст от писанието учи, че сребролюбие-то трябва със всички други грехове да бъде отстранено от тия, които очакват Христовото пришествие? 1. Сол. 5, 23. Забележка 2.

15. Какво ще правят тия, които чакат Господа? Соф. 2, 1-3; Ерем. 50, 20. Забележка 3.

Забелсжки.

1. Ние говорим за новата земя с нейната райска слава като наследство обещано на светиите; малко обаче говорим за наследieto, което ще има Христос в избавените си светии; Христос получава едно наследство, което той през вечността ще показва на неотпаднали-те светове като награда за труда на душата си.

2. „Господ изпитва и изпробва народа си. Той ще посети тия, които не са със сърце в делото и не принасят Богу жертви, и ако продължават да постоянствуват на алчността си, той ще ги отдели от народа си“. „Свидетелства“

3. „Видях мнозина в времето на скръбта без каква и да е защита. Те бяха пренебрегнали нужното приготвление, затова не можаха да получат съживлението, което трябва да имат всички, за да живеят пред лицето на един свят Бог. . . Затова ние трябва всякога да се приближаваме при Господа и сериозно да се трудим да достигнем това необходимо приготвление“. „Опитност и видения“.

8 Урок – 24 Май

Нашето наследство — Христово наследство (край)

Въпроси

1. Що е включено в пълното изкупление на човека? 1. Иоан 3, 2. 3; Лука 19, 10; 1. Сол. 5, 23.
2. В чий образ бе създаден човека? Бит. 1, 26. 27.
3. Как ще бъде възстановен у човека нравствения образ на Бога? Мат. 5, 48; Юда 24. 25.
4. Какво променение ще стане с тялото? Фил. 3, 20. 21.
5. Кога ще стане това? 1. Кор. 15, 49 . 51-53
6. Кога се надяваше Давид да бъде напълно задоволен? Пс. 17, 15.
7. С какви чувства ще гледа Христос на жертвата си за човеците, когато той някога помисли върху историята на греха и цената, що той заплати за изкупването на човека? Ис. 53, 11; Еф. 1, 18. Забел. 1.
8. Коя особена собственост ще принадлежи Господу, когато той дойде с голяма слава придружен от своите си ангели? Мал. 3, 16. 17; Титу 2, 13. 14.
9. В кого ще се прослави Христос в пришествието си? 2. Сол. 1, 10. Забележка 2.
10. Как ще гледаме тогава на страданията на този свят? Рим. 8, 17. 18.
11. В какво отношение спрямо другите светове се довежда този свят чрез изкуплението? Еф. 1, 9. 10; 3, 14. 15. Забележка 3.
12. Каква привилегия ще имат спасените и прославени светии? Откр. 14, 4. 5. Забележка 4.

13. От къде знаем, че греха с всичкото си окаянство няма да дойде вече? Наум 1, 9; Пс. 9. 6, 7; Откр. 22, 3.

Забележки

1. Когато Христос види множествата на избавените, които са били издигнати от грях, унижение и смърт и преобразени в Божий образ и когато се каже „те опраха дрехите си, още и избелиха дрехите си в кръвта на агнето“, ще влезе той във владение на славното си в светиите наследство. Той ще почувствува, че жертвата му не е била много голяма и ще бъде напълно удовлетворен.

2. Поклонението на цялата вселена се насочва към Христа, когато се види, как е той прославен в своите светии и как неговия характер се е развил във всички вярващи в него. Те виждат и се очудват на Христа във всеки избавен светия. Това е пай-голямата слава, която Христос може да получи, Христовото наследство в своите светии.

3. В „Опитности и видения“, стр. 8 се рисува тясното отношение на неотпадналите святове помежду им, в което ще се включи и изкупената земя.

4. Ако Енох и всички преобразени или възкресени [Мат. 27, 52; Еф. 4, 8; Откр. 4, 4; 5, 8-10] като двадесетчетирите старци, които участвуват на Христовата свещеническа служба, могат да посещават другите неотпаднали светове, сигурно и светиите в идващата вечност ще имат тази привилегия и ще гледат чудесните Божии дела. Еф. 2, 6, 7. „Всички скровища на вселената ще бъдат отворени за изследването на Божиите светии“ Е. Г. В.

9 Урок — 31 май

Бог помни жертвите и ги награждава

Вжпроси

1. Какви характери ще бъдат приети в Христовото царство? 1. Иоан 3, 2; Кол. 1, 21. 22; Пс. 50, 5.

2. За какво се моли Неемия? Неем. 13, 14.
3. Що се докладва за Тавита? Деян. 9, 36-41.
4. Какво засвидетелствува ангела за Корнилия? Деян. 10, 4.
5. Кой голям пример в себеотрицание и пожертвувателност ни даде Христос? Иоан 3, 16.
6. Какво сжветваше Христос последователите си? Лука 9, 23-25.
7. Каква особена жертва поиска Господ от Авраама? Бит. 22, 1. 2.
8. На кое място трябваше да пожертвува Авраам единствения си син? ст. 2. 9-14.
6. Какво обещание даде Бог Аврааму заради послушанието му в този изпит? ст. 15-18
10. Кое място избра Давид за пренасянето на една голяма жертва? 2. Царе 24, 16-20.
11. Какво изгодно предложение направи Орна Цар Давиду? ст. 21-23.
12. Какво отговори Давид? Какво бе следствието? ст. 24; 1. Летов. 21, 24-28. Забележка 1.
13. Кое място бе избрано от Господа за издигане на храм, дето бяха принесени десет хиляди жертви, които сочеха Христовата смрт? 2. Летов. 3, 1. Заб. 2
14. Кое място е свързано с последните събития от земния живот на Спасителя? Лука 22, 39-44;; Мар. 13, 23. Забележка 3.
15. Как ще почете Господ това свято място пред всички други? Зах. 14, 4. 11; Откр. 21, 2-5.
16. Що казва псалмопеваца за положението и мястото на Божия вечен град? Пс. 43, 2. 3. Забел.4.

Забележки

1. Божествено правило е: Почитай Господа от имота си! Ако твоята религия не ти коства нищо, няма никаква цена. Ако Давид би приел придложението на Орна, жертвата би била Орнова, не Давидова. Давид бе съгрешил затова трябваше той да принесе жертва, и то на своя цена. Бог показва благоволението си и отговори на Давидовата молитва с огън от небето.

2. Хълма Мория, мястото дето Авраам издигна олтар да пожертвува сина си, бе по късно избрано от Соломона за издигане на храма.

3. „За възнасянето си избра Господ мястото, което бе тъй често осветено от неговото присъствие. Там бе Христос съден и отхвърлен; там биваха отблъсквани вълните на благодата, всякога все по-силни, от твърдите като камък сърдца; на Елеонската гора отиваше той да си отдъхне и отпочине. И сега Исус стоеше на Елеонската гора и със желание гледаше към Ерусалим. Нейните дефилета и дъбрави бяха осветени с неговите молитви и сълзи; височините ѝ отгласяха виковете на множеството, което му отдаваше царски почести. В нейните поли, в Гетсиманската градина, насаме се моли и бори. От тази гора се той възнесе, и пак на нейния връх ще стъпи ногата му когато дойде втори път“. Е. Г. В.

В свършека на хилядата години Господ пак ще слезе на Елеонската гора и там при човеците ще бъде престола на вечното му царство.

10 Урок — 7 Юни

Щедростта, част от нашето угодно богослужение

Вжпроси

1. Где учи писанието, че принасянето на дарби е една част от нашето богослужение? Пс. 96, 8. 9.

2. Кое особено приложение на дарбите побужда ст. 10? Забележка 1.

3. Кое побуждение трябва да ни кара да даваме за Божието дело? 2. Кор. 5, 14. първа част.

4. Коя е мярката на нашите дарби? Втор. 16, 17.

5. С какво чувство трябва да даваме? 2. Кор. 9, 7

6. Отде виждаме, че Господ върши делото си плавномерно? Чис. 28, 2. Забележка 2.

7. Колко агнета бяха нуждни ежедневно за всегдашното всесъжжение? ст. 3. 4.

8. Колко агнета се принасяха в събота освен всегдашното всесъжжение? ст. 9, 10. Забележка 3.

9. Отде знаем, че щедростта е за благословение на дарителя и за полза на други? Мат. 6, 19-21.

10. Според какво ще се дава заплатата? Откр. 22, 12

11. Кой бе за Павла радост и венец за похвала? 1 Сол. 2, 19. 20.

12. Кой е наречен мждър? Прит. 11, 30.

13. От що можем да заключим, че короната на някои светии ще има по-вече скъпоценни камъни от друга? Дан. 12, 3; 1. Кор. 15, 41.

14. В какво ограбва човек Бога освен в дестъка? Мал. 3, 7. 8. Забележка 4.

15. Кой е богат в Божиите очи? Як. 2, 5; 2 Кор. 6. 10.

16. Как можем да вложим земните богатства на които сме поставени домакини в царството Божие? Лука 12, 33-37; 18, 22. Забележка 5.

17. На кого съдействуваме, когато разходваме за спасение на погиналите? Рим. 8, 32. 1. 7. Забел. 6.

Забележки

1. От много години съботноучилищните дарби са били употребявани за поддръжка на мисионското дело и много допринесоха за засилването на делото ни по целия свят. По настоящем съботноучилищните дарби покриват половината от разходите на мисията ни.

2. Ред е един от най-вишите закони на небето това виждаме във всички Божии дела и изисквания. В даването си ние, както в всички наши обичаи, трябва да следваме планомерност.

„Духовното здраве на църквата и нейното благополучие са до голяма степен в зависимост от планомерната ѝ щедрост. Щедростта е като кръвта, която тече по цялото тяло и оживява всеки орган“ „Свидетелства“.

3. В събота се жертвуваше двойно по-вече, което показва, че този ден бе ден на особена пожертвувателност за Бога. Срав. Езек. 46, 4.

„Божиеото дело бива възпирано, понеже някои от Божиите люде употребяват за себе си средствата, които трябвало би да се внесат в неговата служба. Поне-

же себепожертвувателната Христова любов липсва, църквата е слаба там, където би трябвало да бъде силна. По този начин милиони души се лишават от Христовото евангелие. Да мамим Бога е най-голямото престъпление, при все това този грях е вкоренен и и твърде разпространен“. Е. Г. Вайт.

5. Някой си е казал: „Каквото дам за душата си, запазвам го, и каквото задържа, изгубвам го.“ Когато видим Божиата слава да почива над тези, които чрез нашата жертва са били доведени при Христа, радостта ни ще бъде пълна и вечна.

6. Ние не само имаме привилегията да бъдем сега Божии и Христови съработници, но ще вземем участие и в вечната радост и награда. Мат. 25, 21.

II Урок — 14 Юний

Евангелието по целия свят.

Въпроси

1. Що трябва да бъде проповядвано на целия свят преди да дойде края? Мат. 24, 14.

2. Какво включва израза „целия свят“? Откр. 14, 6

3. Що трябва Божиите слуги да учат света да пази? Мат. 28, 19. 20.

4. Каква е личната отговорност на стража и на народа? Езек. 33, 1-8.

5. С какво е сравнено действието на Божието слово в развитието на неговия план? Ис. 55, 10. 11.

6. За какво благодареше апостол Павел постоянно Богу? 1 Сол. 2, 13. Забележка. 1.

7. Коя заповед дава Христос на църквата си в това време? Кое предимство имат неговите работници? Иоан 4, 35. 38.

8. Отде знаем, че жетвата включва завършека на Христовото евангелско дело за грешниците? Иоан 4, 34; Откр. 14, 14. 15

9. Що е жетвата на света? Мат. 13, 37-40.

10. Какъв вид верующи се явяват от проповядване на словото? Откр. 14, 12.

11. Що се казва за останалите от Божия народ?
Откр. 12, 17. посл. част.

12. С какви думи е обрисувана завършека на делото в пророчеството? Откр. 18, 1.

13. Коя опитност трябва да предшества духовното кръщение за служене? Деян. 3, 19,

14. Как рисува пророка опитността на Божия народ в последните дни? Иоан 2, 15-19. 21. 23.

15. Що ще могат да правят с имуществата си човеците, които изпитат тази втора петдесетница? Деян. 4, 32-37; Мал. 3, 10.

16. Какъв дух ще показват верующите към съседите си и братята си? Ис. 41, 6. 7; 1 Петр. 4. 7. 8. Забележка 2.

Забележки

1. Бог е вложил в Словото си необходимото за спасението на човеците познание. Свещеното писание трябва да бъде прието като меродавно, несъмнено откровение на неговата воля. По него ще бъдат мерени характеристиките, чрез него ще бъдат изпитани делата ни.

„Учениците трябваше да изучават това, което Христос учеше. Всичко що е говорил било лично той, било чрез старозаветни пророци и учители трябваше да явят на хората. „Закона и пророците“, както и доклада за собственото му слово и дело, съставляват скровището му, което бе поверено на учениците за света. Христовото име е тяхната парола, тяхната връзка на единение, пълномощието за техния начин на действие и извора на техния успех“. Е. Г. В.

2. „Ако ние се смирехме пред Бога и бъдем любезни, благи, учтиви, кротки и състрадателни, хиляди би се обръщали към истината там, дето сега се явява един. Ние говорим, че сме обърнати, носим обаче цял товар себелюбие със себе си, и го смятаме за много ценно, за да го оставим напълно. Нашата привилегия е да сложим този товар при Исусовите нозе и вместо него да получим Христовата простота. Спасителят чака да сторим ние това“. „Свидетелства“.

12 Урок — 12 Юний

Бележка. В следващите два урока, като се отклоняваме от чистото изучаване на библията, допълняме разглежданите през тримесечието мисли с един преглед на зачалото и разширението на нашето мисионско дело.

Вжпроси.

1. *Как се изпжнява тройната вест от Откр. 14, 6 - 12?*— Чрез последното проповядване на вечното евангелие в целия свят преди Христовото пришествие.

2. *Какъ си проби пжт това всесветско дело?* Изобретения и прогрес, разпространение на библията, и изучаване на писанието туриха според Дан. 12, 4 в началото на 19 век основата на великото адвентско движение.

3. *Опиши адвентското движение преди 1844 год.* В втората половина на 18 век и пхрвите десетилетия на 19 век, благочестиви мъже в Германия (Бенгел, Петри, Келбер), Холандия (Хинцпетер), Великобритания (Баверкей, Волф, Ландерс и др.,) Испания и Южна Америка (Лакунца) и в североамериканските Съединени Шати (Давис, Кампбел, Милер и др.) дойдоха независимо един от други до убеждението, че най-дългия период е към края си и очакваха различавайки се в изчисленията си само с по няколко години—свършека на света и второто Христово идване при края на 2300 та година от Дан. 8, 14. Най-голямото движение започна в източната част на североамериканските Съединени Шати, дето Вилиям Милер подпомаган от сериозни съработници предизвика едно голямо съживление, което в 1843/44 г. достигна една определена висота. Пророческите обяснения на Бенгела и други Божии чловеци извикаха подобно движение в Германските държавици, особено в Вюртемберг и Силезия, от Германия движението премина в Русия, където предизвика голямото щундистско движение (щундисти) В Швеция, когато мъжете бидоха затворени, започнаха децата да проповядват И в Великобритания владееше голямо движение.

4. *Какъв напредък донесе 1844 год. за адвентската вест?*—Разочарованието в тази година показва на адвентските верующи че те не бяха в края на своята задача, а в началото. Времето бяха изчислили те правилно, не познаха обаче събитието, при все това факт си остава, че оттогава се проповяда веста за съда (Откр 14, 6.) Х. Едсон и О. Р. Грослер разбраха от писанието, че очистването на светилището равнозначуше с съда на Божия дом, великия умиловителен ден, става в небото. В 1844 год. една група адвентски верующи в нова Англия научени от една баптистка на седмия ден на име Р. Престон, заочнаха да празнуват Божият ден По чуден начин се убедиха някои адвентски верующи в южна Германия непосредствено от священото писание в истиността на съботата.

5. *Как станахме едно общество с единно учение и организация?*—Минаха още около 16 год. до организирането на обществото. От оная малка група в Нова Англия прие съботата между другите един проповедник М. Пребле и в 1845 год. издаде първата брошура по нея. От брошурата се запозна с учението един от пионерите на нашето дело, бившия морски капитан Иосиф Батес и стана най ревностния защитник на съботата През 1846 год. му се удаде да спечели за съботната истина Джеймс Вайт и по сетнешната му съпруга. В 1848 год. стана първото общо събрание на адвентни верующи, които държаха съботата, на което присъствуваха 30 лица. През Юлий 1849 год. Дж. Вайт издаде с големи жертви първия печетан лист. И. Н. Андревс, И. Н. Лугбург, У. Смит и И. Х. Вагонер са едни от първите, които приеха и разпространяваха намерената истина. В 1858 год. за пръв път бе предложено от Андревса поддръжката на проповедта чрез редовно даване. През 1860 год. Дж. Вайт поощри едно по тясно съединение като общество и като име бе избрано адвентисти от седмия ден В 1861 г. се основа първото издателско дружество и църквите бяха формално организирани В същата година се създаде първото съединение (поле) и на 21 март 1863 г. шест

сжединения в Сжединените Щати се сжединиха в генерална конференция. Делото започна да расте от вътре и от вън с лозунга: Светът е нашето поле.

6. *Доклади за развитието и сегашното състояние на делото в Европа* — Историята на произхода на делото в Европа е свързано с имената на тогавашните водители на Европейското дело: И. Н. Андревс, (1874-83), Матезон в Скандинавия, Б. Л. Ватней (1883-88), Х. П. Холзер (1888-1901), Л. Р. Конради, както и с трите опорни точки на делото: Швейцария (Базел), Дания, Германия (Хамбург)

Изпратен от американските първоденни адвентисти за Швейцария, дойде в 1864 год. поляка Чеховски, който само отчасти бе съгласен с нашето учение и проповядваше Христовото пришествие и съботата, без да е известно за това обществото, което го е изпратило. Той посети първом валденските долини в Италия, после в Швейцария и по-късно в Рومания, и умря през 1876 год. в Виена.

И. Ерценбергер, който от собствено изследване бе дошел до познанието на съботата, се запознал със спечелените от Чеховски веруюци в Швейцария. Един от тях Алберт Вуйлоймир намерил от оставените от Чеховски списания адреса на издателството в Америка (Battle Creek от 1885) и влязал в кореспонденция с тамошните братя. По покана на генерал. конференция, биде Ерценбергер изпратен през Май 1869 год. в Америка, за да се запознае с нашето дело. В дома на семейството Вайт намери той гостоприемство. Той изучи английския език, преведе няколко издания от немски и след 16 месечно престояване се върна в 1870 год. като ръкоположен проповедник в Швейцария.

В 1874 год. дойде в *Базел* И. Н. Андревс, един от най-старите и най-почитаните мъже на водителството на Генералната конференция да нагледа токущо основаното мисионско поле. В 1875 год. при чуването от един просяк за празнуващите събота в Вуперската долина, посетиха бр. Андревс и Ерценбергер областа на р. Рейн в Германия и получиха адреса на

проповедника им Линдерман, който от 1860 год. по собствено убеждение от библията държал и проповядвал съботата. Бр. Ерценбергер останал само кратко време в областа и основал църквите в Солинген и Фовинкел.

В 1876 год. бе издадено в Базел едно списание на френски език и бр. Д. Т. Бордо започна работата в Валенция, Южна Франция. В 1901 година бе пренесено французкото издателство в северна *Франция* и се започна делото в Париж. От Франция вестта премина през 1903 год. в *Испания*, по-късно в Северна Африка и в остров Мавритания. В Португалия, нашата вест дойде от Америка, където от 1911 год. работи бр. Павел Мейер от Швейцария. В 1877 г. бр. Андревс посети Италия, дето недалеч от Неапол чрез книжнина от Базел се запознало едно семейство с нашето учение. От 1884 год. се започна издаването периодически на едно италианско списание за подкрепа на тамошното дело. През същата година бр. Бордо посети остров Корсика, дето една група приела истината. По-късно посети той Северна Италия дето основа една църква в Торе Пеличе.

Подбудени от четене на нашата книжнина две сестри в Рим започнали през 1898 год. да пазят съботата и в 1903 год. бр. Еверсон започна да работи там. Бр. Захето от Америка наченал в 1909 год. работа в Генуа и в 1913 въз Флоренция.

Днес центъра на нашето дело в Италия е Флоренция, дето германеца бр. Бернер издава списание на италиански. В 1878 год. дойде бр. Ингс от Базел в Гутитон, дето скоро започнали десет лица да пазят съботата. Бр. Лугбург започна през 1879 год. да държи там събрания, в които помогнал няколко месеца бр. Андревс от Швейцария. На другата година стана там първото кръщение и в 1887 год. бр. З. Н. Хаскел пое ръководството на делото в *Англия*, дето се бяха добре развили всички клонове. От Англия веста премина в *Шотландия и Ирландия* и през 1906 год. в Британска *Източна Африка*.

Бр. И. Г. Матесон, който позна истината в Америка в 1877 г. бе изпратен в *Дания*, дето намери три семейства, които напяха съботата. На другата година бе организирана една църква и през 1880 год. се основа данското съединение (поле) като първо в Европа. От Дания започна бр. Матесон в 1878 год. делото в *Норвегия* дето в 1885 год. се появи едно издателство в Християния. В Норвегия чрез книжнина се запознаха с веста и лапландци. Шведеца бр. Росквист започна да проповядва истината в *Швеция*, и в 1882 г. се организира шведското съединение. От Швеция веста бе занесена във Финландия и през 1901 год. на бр. А. Бйотхер от Хамбург бе възложено издателското дело в Хелзингфорс. В 1897 год. започна бр. Остлинд да проповядва вестта устно и чрез книжнина в *Исландия*. От Скандинавия делото премина и в Еритрея, Абисиния, дето през 1908 год. работи и бр. Васиний.

Ние обрисовахме развитието на европейското дело на юг, ~~запад~~ и север и сега идваме до развитието на изток. Към Швейцарското съединение, което биде основано в 1883 год принадлежаха и двете църкви в Германия; в 1884 год. се издигна издателската ни къща в Базел, дето от 1888 до 1895 год излизаше „Herold der Wahrheit“ (Вестител на истината) в 1885 год. ръководни лица в делото между които и сестра Вайт, посети-ха Швейцария, Италия Скандинавия и църквите в Рейнската област. На следната 1886 год дойде от Америка бр. Л. Р. Конради, за да започне с бр. Ерценбергер работа между немците в Швейцария: през май с. г. той основа църквата в Лозана. Когато делото прескочи границите на Швейцария тамошното съединение доби името Средноевропейско съединение. През лятото на 1884 год. бр. Конради посети *Русия*. На о. *Крим* той намери тридесет души, които бяха чули нашата вест в Америка и основа една църква от 19 члена. Там бе той арестуван и стоя с бр. Г. Перк 40 дена в затвор. Благодарение на застъпничеството на американския посланик, който познаваше нашето общество от Америка, бе освободен. През април 1889 год. бр. Конради прие делото с бр. И. Т. Бйотхер в Германия, като започна в

Хамбург, дето от 1895 год. започна да се развива нашето немско издателско дело. Към този център на изграждане нашето дело в Европа се прибави в 1899 год. училището в Фрийденсау, към което след войната се прибавиха още две такива в Германия. На 1881 г. Германия със 100 члена стана самостоятелно поле, които днес са нарасли до 3 унии с 30000 църковни члена.

В 1890 год. бр Конради посети втори път Русия. До оная година делото чрез колонисти се бе разпространило към Днепър, Волга и Кавказ, и бр. Конради намери 500 души които пазеха съботата. В 1895 год. делото обхваща балтийската провинция Летония с Рига и Естония. Немски колонисти преминаха на 1890 год. от Крим и Бесерабия в Ромънска Добруджа. В 1891 г. ръководни членове бяха заточени в Грузия, Транскавказия, близо до персийската граница дето през 1902 г бр. Х. И. Лйозбак, един от най старите ни проповедници в Русия, който бе посетил училището във Фрийденсау, основа първата църква. Други изгнаници занесоха истината в Сибир. В 1903 год. д-р Пампаян с брат си започнаха делото в Тифлис. В 1907 год. бр. Х. К. Лйобзак организира първата наша църква в Туркестан, както и първата църква при Ташкент и една група при Омск. Братя, които трябваше да вземат участие в рускояпонската война занесоха вестта в Манджурия. Там брат Гнеджин, първия ни руски проповедник, кръсти през 1910 год. 26 лица, и през 1913 год. между кръщаемите се бее дин китайски баптистски проповедник в Харбин.

Началото, което бяха направили ония немски колонисти в Ромъния, застави бр. Конради да посети през 1898 год. Кюстенджа, дето бе основана църква. Делото по нататък бе изградено от бр. Паулини, родом ромънин. Към днешна Ромъния принадлежи и Трансилвания, дето бр. Конради в 1891 год. остави в Клаузенбург едно семейство, което пазеше съботата. Някои от споменатите колонисти донесоха веста в *България*. В *Унгария* започна делото бр. Бенеке и в 1900 год. бр. Хюнегард. Чрез книжнина вестта премина от *Унгария* в *Сърбия*, която принадлежи към днешна *Югославия*.

Чрез бр. Симон неговия баща и неговата жена, които бяха приели истината в Германия, вестта премина в *Чехия* и в 1902 год. бр. И. П. Лоренц започна с преводчик да държи събрания в Прага. По късно бр. Мате започна работа в Виена, *Австрия*. Ако и протестанските събрания да бяха забранени, делото въпреки трудностите и днес прогресира.

В 1889 год. дойде от Калифорния гърка бр. Антони в Цариград. От него се запозна с истината младия арменски студент Ц. Г. Бахариян, който продължи образованието си в Базел. Бр. Бахариян работи след това при много трудности в *Турция*. В 1898 г. бр. Холзер посети *Палестина* по негово настояване Хамбург започна работа в светата земя. В същата година при пътуването си за *Египет*, намери бр. Холзер в Каиро и Александрия арменски братя от Турция, които се трудеха да свидетелствуват за истината. Започна се работа и в Египет и в 1901 год. основа бр. Конради църквата в Каиро. 1907 год. се започна работа в едно предградие на Атина, *Гърция*. В 1910 год. бр. Остер от Германия замина за Персия. Пак от Германия е започната работа в Запад-на и *Источна Африка*.

От Германия мина вестта в *Холандия*. В 1893 г. бе изпратен бр. Клингбийл като колпотйор в Ротердам; в 1901 год. към него се присъедини бр. Вибенс. В 1906 год. капитан Кристиансен откри корабната мисия в Ротердам. В 1907 год. имаме в Холандия 13 църкви и до днес делото се още повече разви. В същата година, 1907, намираме една група в белгийската столица Брюксел. Във французката част на Белгия делото премина чрез книжнина още през 1887 год. и в 1889 год. бе основана първата църква в Лютих.

Днес европейския отдел обхваща 17 унии и унионски мисионски полета с 59 съединения и 40 мисионски полета, от които 23 в Европа и 17 в Африка. От 1952 работника в края на Март 1923 год. 910 са колпотйори, 1042 проповедници и библейски работници; в това число не са включени служащите в нашите заведения. В тази област имаме 12 училища, без църковните такива, 12 издателски къщи, 10 болници, 7 санаториума и 3 лечебници. От 63511 члена 61710 са в Европа и Сибир, Русия има 9117 члена, Сибир 1894. Всяка събота средно 48000 члена посещават 2131 съботни училища. Войната и особено финансовите затрудне-

ния засегнаха чувствително делото в този отдел, но благодарение на пожертвувателността на братята и сестрите, то напредва.

13 Урок — 28 Юний

Вечното евангелие на целия свят (край)

7. *Опиши развитието на делото в Австралия.*

В 1885 год. бяха изпратени първите вестители в Сидней, Австралия. В 1896 год. започна бр. Даниелс работа в Нова Зеландия, и сестра Вайт съ сина си В. Г. Вайт работиха около десет год. за изграждането на делото в различните части на това поле. В същата година един корабен дърводелец занесе веста в Таити и после в остров Питкаирн, дето скоро цялото население прие учението на обществото. От 1888 год. бяха често посещавани островите в Тихия океан. От тихоокеанските острови мисионската ни дейност започна на следните групи острови: Източна Полинезия, Питкаирн, Задружните острови, Коокските острови, Паумотските и Маркизките острови. Средня Полинезия: Фиджи, Самоа, Тонга и Ниу. Меланезия: Соломоновите острови и островите Нови Хебриди. Освен това нова Гвинея, Норфолкските, Лордховските острови.

8. *Доклад за делото в Африка.*

Убедили се в Писанието започнали Г. И. Фон Друтев и Цетр Веселс в Южна Африка да пазят съботата. От един лист те научиха за седмоденни адвентисти в Америка и изпратили 250 долара пътни пари за един проповедник. Генералната конференция се отзова и изпрати вестители в Южна Африка. На 8 декември 1892 год. биде организирано Южно-африканското съединение.

1894 година е рождената година на нашата езическа мисия, защото тогава се откри първата мисионска станция в една не християнска страна, Матабеландия, в Южна Африка. От онова време мисионската ни дейност на черния материк се все повече засилва. В влизащите в европейския отдел Западна, Средня, Северна и Източна Африка, освен поменатите в миналия урок мисии от Англия, Франция и Скандинавия, се появиха и следните: 1894 год. Златния бряг, 1903 г. областа Паре, Сиера Леоне, 1910 г. Виктория Ниан-

за, 1914 г. Нигерия, 1918-19 Белгийско Конго, 1921 Абисиния и 1922 Галаландия. Разрушените ни през войната станции можаха по щастлив начин да бъдат възстановени и турени в услуга на Божието дело. Южноафриканския отдел от Генералната конференция съществува от 1919 година.

9. Доклади за делото в Южна Америка.

Няколко немски руснаци, които дойдоха от Аржентина в Съединените щати, приеха вестта в Канзас. Те пожелаха да се занесе тя и на по-раншните им съседи в Аржентина. Бяха изненадани, като намериха един немски русин, който се запознал с вестта още в Русия, но не живял според убеждението си. Той ги срещнал в пристанищния град Дияманте и забелязал гостоприемството им. Било петък; събота прекарали заедно. Бр. Хсче, така се казвал той, бил от тогава ревностен църковен старейшина. В 1894 г. биде изпратен в Аржентина бр. Вестфал да проповядва вестта в Южна Америка и мнозина го последвали. В последните години делото е твърде нарасло между индийците Инки, около езерото Титикака. И тук вестта първом прониква чрез книжнина; след това областа бе посетена от разни братя доде най-после в 1911 г. чрез работата на бр. Ф. А. Стал бе основана първата мисионска станция. Сега имаме там повече от 3500 кръстени

10. Доклади за далечноизточния отдел.

По народонаселение той е най-големия отдел на Генералната конференция и обхваща Китай, Япония, Корея, Филипините, Манджурия и Малайските острови. В Китай вестта проникна чрез брата А. Ла-Рве, един корабен мисионер, който дълги години работил в пристанището Хонгконг. Той бе пръснал книги и брошури, които отишли в много страни. В. И. Йоунг, който бил запознал истината в Англия, при едно пътуване с параход за Хонг-Конг уверил в истината една група съпътници и ги запознал с бр. Ла Рве. В 1902 г. бр. Андерсон и други започнаха работа в това голямо поле. От онова време мнозина мисионери от нашите училища са ги последвали. Бр. И. Х. Еванс бе от няколко години водител на Далечноизточния отдел. В 1896 г. Япония бе посетена от бр. В. К. Грайгнер, придружен от Т. Х. Окохира, японец който следваше в Америка, където и прие истината. След едногодишна работа в Токио, там се организира църква от

13 члена. Един кореец, който при едно посещение в Япония се запозна с истината, я занесъл в Корея, и в 1905 год. нашите братя започнаха мисионската дейност там, и особено санитарната. Дарбите от тринадесета събота са определени за Япония и Корея. На Филипините нашето дело започна сколпъртиорство и в 1908 г. биде изпратен там бр. Л. В. Финстер. След като употребиха той и съработниците му там една година за изучаването на тагалогския език и издаването на някои брошури, започнаха да държат сказки и скоро получиха покани, повече отколкото можаха да приемат. В 1911 год. бе основана там първата църква с 18 члена. Една година по-късно числото на членовете нарастна до 100 и още по-вече, пазят събота.

11. Доклади за Южноазиатския отдел.

В 1893 год. нашата английска литература бе чрез колпортиори пръснати в много от главните градове на Индия. Една библийска работилница от калифорния дойде в Калкута да учи бенгалски език и се подготви да работи между индииските жени. Към първите работници в Индия принадлежеше и сегашния председател на генералната конференция.

12. Доклад за Средноамериканския отдел.

Той е един от най-младите ни отдели. Към него принадлежат мисионските полета на Бахамските (Лукайските) острови, Куба, Хаити, Порторико, Венецуела, Колумбия, Гватемала, Хондурас, Мексико, Салвадор и Ямайското, Южнокарибийското и Западнокарибийското съединение. Ето по какъв начин стана позната нашата вест в западна Индия. Един проповедник донесал на параход вързоп наша литература, за да бъде пръсната в чужди пристанища. Дълго след това една жена в Георгетови видела у съседката си американското списание „Знамения на времето“. Един капитан хвърлил на пристанището една връзка списания с думите: „Ето, аз изпълних обещанието си“. Едно списание попаднало у една жена, която го прочела внимателно и веднага почнала да пази съботата, и скоро се присъединили и други към нея. След прочитането, ценото списание внимателно опаковано, изпратила тя на сестра си в Барбадос и без да го е изчела напълно, занесла тя на мнозина в онова място светлината на истината. Братята Кинг и Арнолд започнаха колпор-

тйорното дело в няколко Средноамерикански страни.

13. *Опиши външната и вътрешна организация на нашето дело* — Нашата всесветска организация може да се сравни с часовниковия механизъм при който всякога едно колело се схваща о друго; и ние вярваме, че Светия Дух употребява тази организация като инструмент, за известяване на света последната благодатна вест. Той е енергията и започва действието си с поставянето на най-малките колелца на този часовников механизъм в движение. Отделните църковни членове са колелцата, и всеки си има своята задача; за да се изпълни тая последната, са установени клонове на мисионската дейност, за да може всеки да намери своето дело и добре да го извършва. Всички тези колелца са необходими за раздвижване на по-големите, църквите. Последните прехвърлят енергията си на съединенията. Съединенията образуват източниците на сила за униите. Униите движат осемте отдела на генералната конференция. Тези осем големи отдела на делото съединяват силите си си в генерална конференция, организацията на цялото общество. Така нашите малки сили се съединяват в голяма и последната вест се носи по суша и море из целия свят. В нашето дело изпърво се свързваха църкви в съединения и последните в генерална конференция. Но с развитието на делото се явиха необходими униите и най-после отделите от генералната конференция.

За изграждане делото за спасението на души всяка от тези организации има свои подразделения, за да може, както се казва по-горе да се повдигнат отделните клонове на мисионската дейност. Те са вътрешна мисия и мисионски дружества, външна (иностранныя) мисия, издателско и колпортиорско дело, училищно дело, съботно училище, младежко дело, санитарно дело и клон за религиозна свобода.

Тези клонове се появиха: В 1861 год. издателско дело; в 1866 г. санитарното; 1868 вътрешната мисия и трактатни дружества, 1869 външна мисия, 1873 възпитателно дело, 1878 съботно училище, 1901 клон на религиозна свобода и 1902 младежкия отдел. Удава се за нашата външна и вътрешна организация от единицата и до генерал. конференция да застъпва добре всяка част от делото на вестта за нашето време.

Статистически преглед.

Издателско дело.

46	Издателски кжци	114	езика
1040	чиновници	148	списания
4,746,521	долара год. оборот	2201	колпортиори.

Сжботно училище.

6690 Сжботни училища 211973 члена.

Младежко дело.

2147 дружества 45012 членове.

Членове на обществото.

1.	Северна америка	103356
2.	Европа	63511
3.	Далечния Изток	70495
4.	Южна Америка	10495
5.	Южна Азия	1423
6.	Южна Африка	3874
7.	Австралия	8436
8.	Централна Америка	7369
	Непринадлежащи към горните дивизии	150

Генерална конференция 208446

Училища.

1196	църковни училища	27730	ученика	1614	учители.
714	по-виши училища	15130	ученика	1110	учители
1310	училища	42860	ученика	1724	учители

Работници в мисията.

1329	ржкоположени проповедници
938	пробни проповедници.
1836	мисионски работници.

4139 работника в мисията (без колпортиори).

Работи се в:

109 народа 179 езика.

Лекарска мисия.

44	лечебни заведения.
10	частни "
175	лекари.
2424	чиновници и служащи
200000	пациенти.
112497	долара изразходвани